

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2002

Julkaistu Helsingissä 1 päivänä marraskuuta 2002

N:o 871—874

SISÄLLYS

N:o		Sivu
871	Valtioneuvoston asetus orgaanisten tinayhdisteiden markkinoille luovuttamisen ja käytön rajoittamisesta	4027
872	Valtioneuvoston kanslian asetus valtioneuvoston kanslian työjärjestyksen muuttamisesta	4029
873	Sosiaali- ja terveysministeriön asetus asioista, joista vakuutuslaitoksen on pyydettävä tapaturmasiain korvauslautakunnan lausunto	4032
874	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta kasvinviljelyn kansallisen tuen maksatuksesta mallasohralle markkinointivuodelta 2001/2002	4034

N:o 871

Valtioneuvoston asetus

orgaanisten tinayhdisteiden markkinoille luovuttamisen ja käytön rajoittamisesta

Annettu Helsingissä 23 päivänä lokakuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ympäristöministeriön esittelystä, säädetään 14 päivänä elokuuta 1989 annetun kemikaalilain (744/1989) 43 §:n 1 momentin, sellaisena kuin se on laissa 57/1999, nojalla:

1 §

Vapaasti liukenevia vesieliöiden kiinnittymisenestoaineita, jotka sisältävät tehoaineena orgaanisia tinayhdisteitä, ei saa luovuttaa markkinoille.

2 §

Orgaanisia tinayhdisteitä ja niitä sisältäviä valmisteita ei saa käyttää vesieliöiden kiinnittymisenestoaineena:

- 1) aluksen rungossa mukaan lukien painolastivesitankit ja muut sisäpuoliset tilat;
- 2) kalankasvattamon laitteessa tai välineessä;

3) muussa kokonaan tai osittain veteen sijoitettavassa laitteessa tai välineessä.

3 §

Orgaanisia tinayhdisteitä ja niitä sisältäviä valmisteita ei saa käyttää teollisuuden jäähdytys-, prosessi- tai jätevesien käsittelyssä.

4 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Komission direktiivi 2002/62/EY; EYVL N:o L 183, 12.7.2002, s. 58

4028

N:o 871

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Tällä asetuksella kumotaan orgaanisten

Helsingissä 23 päivänä lokakuuta 2002

tinayhdisteiden käytön rajoittamisesta 10 päivänä helmikuuta 2000 annettu valtioneuvoston päätös (142/2000).

Ympäristöministeri *Jouni Backman*

Neuvotteleva virkamies Pirkko Kivelä

N:o 872

Valtioneuvoston kanslian asetus
valtioneuvoston kanslian työjärjestyksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 28 päivänä lokakuuta 2002

Valtioneuvoston kanslian päätöksen mukaisesti muutetaan 22 päivänä maaliskuuta 2001 (277/2001) annettu valtioneuvoston kanslian työjärjestyksen 2 §:n 1 momentti, 14, 20, 34, 35, 37 ja 38 §, sellaisina kuin niistä ovat 2 §:n 1 momentti ja 20 § osaksi asetuksessa 357/2002, 14 § asetuksessa 1441/2001, 34 § ja 37 § osaksi asetuksessa 135/2002 sekä 35 ja 38 § mainitussa asetuksessa 277/2001:

2 §

Valtiosihteeri johtaa ja valvoo pääministerin lähimpänä apuna kanslian toimintaa. Suoraan valtiosihteerin alaisina toiminnallisesti ovat 14 §:n 1 momentin 10 kohdassa, 14 §:n 2 momentissa, 15 ja 16 §:ssä sekä 20 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetut tehtävät.

14 §

Hallinto- ja kehittämissyksikkö käsittelee asiat, jotka koskevat

- 1) henkilöstöhallintoa,
- 2) taloushallintoa,
- 3) tietohallintoa,
- 4) sisäistä tiedotusta,
- 5) valtioneuvoston edustustilojen toimintaa,
- 6) arvonimiasioita,
- 7) valtioneuvoston kansliaa, tasavallan presidentin kansliaa, tasavallan presidentin palkkiota ja eläkettä koskevien säädösten valmistelua,

8) puoluetukea,

9) yleistä hallintoa ja edustamista tuomioistuimissa ja muissa viranomaisissa, sekä

10) talousneuvoston sihteeristöä.

Omana vastuualueena yksikössä on poliittisen johdon asiantuntijapalvelut, jonka esimiehenä toimii neuvotteleva virkamies. Vastuualue käsittelee asiat, jotka koskevat

11) hallitusohjelman toteutumisen seuranta ja hallituksen hankesalkkua,

12) pitkän aikavälin tulevaisuutta koskevia selontekoja ja niiden valmisteluun liittyvää yhteydenpitoa,

13) valtioneuvoston ja pääministerin toimintaa palvelevan yhteiskunnallisen tiedon hankintaa, analysointia ja hyödyntämistä, sekä

14) määräaikaista suunnittelu- ja selvitystehtäviä, jotka eivät kuulu muun ministeriön toimialaan.

Lisäksi yksikkö käsittelee ne asiat, jotka eivät kuulu muille toimintayksiköille.

Hallinto- ja kehittämissyksikön toimintaa johtaa hallintojohtaja.

20 §

Valtioneuvoston turvallisuusyksikkö käsittelee asiat, jotka koskevat:

1) valtioneuvoston ja sen jäsenten sekä valtioneuvoston kanslian turvallisuuspalvelua,

2) ministeriöiden ja oikeuskanslerinviraston turvallisuustoiminnan ohjausta ja yhteensovittamista sekä keskitetysti hoidettavien turvallisuushankkeiden toteuttamista,

3) valtioneuvoston turvallisuusvalvomon toimintaa,

4) Valtioneuvoston linnan opastuspisteen toimintaa sekä kanslian vieraiden vastaanottoa ja opastamista,

5) kanslian hallinnassa olevien suojatilojen sekä valmiussairaalan toimintaa,

6) kanslian teleliikennepalveluja,

7) huonetilojen hankkimista, vuokraamista ja ylläpitoa,

8) kanslian kalusto-, laite- ja toimistotarvikehankintoja sekä -huoltoa ja materiaalihallintoa pois lukien tietojenkäsittelylaitteet,

9) vahtimestaripalvelujen järjestämistä valtioneuvostolle ja valtioneuvoston kanslialle,

10) valtioneuvoston vahtimestarien virkapukuja ja virkamerkkejä koskevien keskitettyjen ohjeiden ja niiden hankintojen valmistelemista,

11) valtioneuvoston jakelukeskuksen toimintaa ja kanslian sisäistä jakelupalvelua,

12) valtioneuvoston kanslian kopiointi- ja painatuspalveluja,

13) keskitettyjen turvallisuus- ja vahtimestaripalvelujen järjestämistä kanslian toimitaloissa ja erityistilaisuuksissa, sekä

14) valtioneuvoston ja valtioneuvoston kanslian kuljetuspalveluja sekä autojen hankintaa, käyttöä ja huoltoa.

Valtioneuvoston turvallisuusyksikön toimintaa johtaa valtioneuvoston turvallisuuspäällikkö.

34 §

Hallintojohtaja ratkaisee sen lisäksi mitä muualla säädetään asiat, jotka koskevat:

1) tarkempien ohjeiden antamista taloussäännön soveltamisesta,

2) ministeriölle tilivirastona kuuluvia tehtäviä, jos ne eivät säädösten mukaan kuulu muulle virkamiehelle,

3) maksuliikettä ja maksuvälineitä koskevia sopimuksia ja määräyksiä,

4) matkalaskujen hyväksymistä ja myöhästyneenä esitettyjen matkalaskujen maksamista,

5) virkavapautta, johon virkamiehellä on oikeus lain, asetuksen tai virkaehtosopimuksen nojalla, sekä

6) palkkojen hyväksymistä maksatukseen.

35 §

Hallinto- ja kehittämissyksikön tehtävään määrätty ylitarkastaja ratkaisee asiat, jotka koskevat:

1) virkamiehelle virkamiehen irtisanoutumisesta ja virkasuhteen päättymisestä annettavan todistuksen antamista, sekä

2) ikälisiä ja lomakorvauksia.

37 §

Toimintayksikön esimies ratkaisee yksikönsä toimintaa koskevat asiat.

Sellaisen asian, jossa on tehtävä kirjallinen hallintopäätös, toimintayksikön esimies ratkaisee kuitenkin vain siinä tapauksessa, että oikeus on hänelle tässä työjärjestyksessä nimenomaisesti annettu.

Toimintayksikölle tai vastuualueelle alivaltiosihteerin päätöksellä osoitettujen määrärahojen käytön ratkaisee toimintayksikön esimies, vastuualueen esimies tai muu vastuuhenkilö. Tähän kuuluu myös tilausten ja hankintasopimusten tekeminen. Toimintayksikön esimies hyväksyy yksikön menot ja tulot. Valtioneuvoston turvallisuusyksikön tehtävään määrätty ylitarkastaja ratkaisee asiat, jotka koskevat valtioneuvoston turvallisuusyksikölle osoitetuista määrärahoista maksettavia enintään 168 000 euron menoja.

Tietoja viranomaisen toiminnan julkisuudesta annetun lain tarkoittamista viranomaisen julkisista asiakirjoista antaa asian käsitelijä. Salaista tai muuta viranomaisen asiakirjaa koskevan päätöksen tekee toimintayksikön esimies esittelystä.

38 §

Taluspäällikkö ratkaisee asiat, jotka koskevat:

- 1) irtaimen omaisuuden tarkastamista ja tarkastuksen suorittajia,
- 2) poistosuunnitelman muutosten hyväksymistä, sekä

3) omaisuuden poistamista ja tileistä poistoa.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 2002.

Helsingissä 28 päivänä lokakuuta 2002

Pääministeri *Paavo Lipponen*

Valtiosihteeri Rauno Saari

N:o 873

Sosiaali- ja terveysministeriön asetus**asioista, joista vakuutuslaitoksen on pyydettävä tapaturma-asiain korvauslautakunnan lausunto**

Annettu Helsingissä 30 päivänä lokakuuta 2002

Sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 20 päivänä elokuuta 1948 annetun tapaturmavakuutuslain (608/1948) 30 c §:n 2 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 723/2002:

1 §

Tapaturmavakuutuslain mukaista vakuutusta harjoittavan vakuutuslaitoksen on pyydettävä tapaturma-asiain korvauslautakunnan lausunto ennen päätöksen antamista korvauspäätösehdotuksestaan, joka koskee:

1) lääketieteellistä tai oikeudellista syy-yhteyskysymystä, joka korvauskäytännön yhdenmukaisuuden vuoksi edellyttää periaatteellista kannanottoa;

2) vuosityöansiota tapauksissa, joissa vahingoittuneen ansiot ovat vaihdelleet sairauden, työttömyyden tai muu syyn vuoksi taikka kysymys on tapaturmavakuutuslain 28 §:n 3 momentissa tarkoitetun henkilön vuosityöansiosta; edellytyksenä on lisäksi, että tapaturma tai ammattitauti johtaa todennäköisesti ammatilliseen kuntoutukseen tai tapaturmaeläkkeen maksamiseen kuutta kuukautta pidemmältä ajalta;

3) leskeneläkkeen tulosovitusta, kun lesken tulot ovat vaihdelleet sairauden, työkyvyttömyyden tai muun syyn vuoksi taikka kun leski on tapaturmavakuutuslain 28 §:n 3 momentissa tarkoitettu henkilö;

4) tapaturmaeläkkeen maksamista ensimmäisen kerran sen jälkeen, kun eläkettä on maksettu kuuden kuukauden ajalta, mikäli kysymys ei ole työkyvyn alentuman määräämisestä vahingoittuneelle maksetun palkan

perusteella tai eläkkeen maksamisesta ammatillisen kuntoutuksen ajalta;

5) tapaturmaeläkkeen maksamista 4 kohdassa tarkoitettua myöhemmältä ajalta, jos eläkkeen maksamiseen vaikuttavissa seikoissa tapahtuu olennainen muutos ja työkyvyn alentumaa arvioitaessa on otettava huomioon muu vamma tai sairaus, työttömyys, ammatillisen kuntoutuksen tai sen selvittely- ja odotusajan pitkittyminen tai keskeytyminen taikka muu niihin rinnastettava syy;

6) tapaturmaeläkettä ammatillista kuntoutusta seuraavan työllistymisajan jälkeen, jos työkyvyn alentumaa ei voida arvioida vahingoittuneelle maksetun työansion perusteella ja päätöksellä poikettaisiin lautakunnan antamista ohjeista;

7) yli vuoden pituisen ammatillisen kuntoutuksen myöntämistä tai epäämistä;

8) pysyvän tapaturmaeläkkeen myöntämistä, kun vamman tai sairauden haittaluokka on pienempi kuin kuusi taikka tapaturmaeläkkeen epäämistä, kun haittaluokka on kuusi tai sitä korkeampi;

9) haittarahan perusteena olevan haittaluokan määräämistä, kun vamman tai sairauden haittaluokka on 8 tai sitä suurempi;

10) elinkorkoa, jos kysymys on harkinnanvaraisen täydennyskoron määräämisestä;

11) perhe-eläkkeen myöntämistä tai epä-

mistä 23 a §:n 2 momentissa tarkoitettulle henkilölle tai tämän lapselle;

12) tapaturmavakuutuslain 43 §:ssä tarkoitettua asiaa, jossa korvausvelvollisesta vakuutuslaitoksesta ei ole päästy yksimielisyyteen,

13) muuta asiaa, joka lainsäädännön muuttumisen tai muutoin korvauskäytännön yhtenäisyyden vuoksi edellyttää lautakunnan periaatteellista kannanottoa.

Helsingissä 30 päivänä lokakuuta 2002

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

2 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 2002.

Tällä asetuksella kumotaan sosiaali- ja terveysministeriön 20 päivänä helmikuuta 1997 antama päätös tapaturma-asiain korvauslautakunnassa käsiteltäviä asioita koskevan ohjeen vahvistamisesta (Dnro 6/001/97).

Ylitarkastaja Riitta Aulanko

N:o 874

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus**maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta kasvinviljelyn kansallisen tuen maksatuksesta
mallasohralle markkinointivuodelta 2001/2002**

Annettu Helsingissä 29 päivänä lokakuuta 2002

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 25 päivänä helmikuuta 2000 annetun lain (188/2000) 4 §:n nojalla:

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan asetuksen:

Asetuksen nimike	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaantulo- päivä
MMMa kasvinviljelyn kansallisen tuen maksatuksesta mallasohralle markkinointivuodelta 2001/2002	79/02	29.10.2002	6.11.2002

Edellä mainittu asetus on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Asetus on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite (Mariankatu 23, Helsinki), PL 310, 00023 Valtioneuvosto, puhelin (09) 5765 111.

Helsingissä 29 päivänä lokakuuta 2002

Maa- ja metsätalousministeri *Jari Koskinen*

Ylitarkastaja *Lea Anttalainen*

N:o 871—874, 1 arkki